

# افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد  
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Reports

گزارشها

گزارشگران پورتال- افغانستان

۱۲ نومبر ۲۰۱۵

## در افغانستان چه می گذرد؟

۲۹۱

### اعتراضات گسترده در برابر فاجعه هولناک سر بریدن "شکریه" معصوم و همراهانش

سر بریدن اخیر تعدادی از گروگان ها از جمله شکریه هفت ساله و شش تن از همراهانش در ولسوالی خاک افغان ولایت زابل از سوی داعشیان این قلاده بندان سرمایه، کارد را به استخوان خلق اسیر ما رساند و بالاخره سر آغازی شد به اعتراضات گسترده علیه بی کفایتی دولت پوشالی کابل و لرزه مرگ بر اندام حکومت دو سره وحشت «ملی» انداخت.

با وجود آن که رهبری این تظاهرات خشمگین و گسترده را عده ای «جامعه مدنی» معلوم الحال فند خور و وند خور همراه با عده ای از انسان های مفلوک و هرزه چون لطیف پدram، بشیر بیژن، فتانه گیلانی و انسان مرتدی چون باقی سمندر بر عهده داشتند، اما درد و رنجی که توده های زحمتکش ما در طول بیشتر از یکسال گذشته از استبداد حاکم دیده اند، توده ها را چنان خشمگین و معترض ساخته بود که گویا انقلاب سرخ آغاز گردیده است. خشم نهفته در ضمیر توده ها با چنان هیبت از گلوی شان بیرون پرتاب می شد که رژیم مفلوک غنی – عبدالله را هراسان ساخته و دست به سلاح بردند و با گلوله باری بر توده ها نزدیک به ده تن را زخمی و یک تن را به قتل رساندند.

فقر، بیکاری، مهاجرت های اجباری، شدت گرفتن «جنگ» در اطراف و اکناف کشور، افزایش حملات انتحاری و انفجاری، بلند رفتن قیمت های مواد اولیه، گسترش روز افزون اعتیاد به مواد مخدر، اختطاف های سازمان یافته، قتل های هدفمند، قدرت نمایی جنگسالاران در برابر توده ها، افزایش حملات هوایی طیاره های بی سرنشین درنده های اشغالگر و بالاخره شکاف عمیق طبقاتی عواملی اند که امروز با وجود ریزش شدید باران و سردی هوا هزاران نفر به بهانه «دادخواهی» شهدای زابل گردهم آمده بودند تا عقده های شان را بر فرق مار دوسره حکومت پوسیده غنی – عبدالله خالی نمایند.

حوت سال گذشته، نیرو های جنایتکار و خونریز داعش به شکل سازمان یافته عده ای از توده های زحمتکش خلق هزاره را گروگان گرفتند و از آن میان تعدادی از گروگان ها را بعد از معامله با دولت پوشالی رها و تعدادی از گروگانها را در قید خود گرفتند، تا این که چند روز قبل از میان باقی مانده گروگان ها به تعداد هفت تن از توده های

درد دیده و زجر کشیده ما را به شکل فجیع سر بریدند. با نگاهی به قربانیان این فاجعه هولناک که از سنین و جنسیت های مختلف انتخاب گردیده به وضوح سازمان یافته بودن این جنایت فجیع بر ملا می گردد.

بعد از این که مردم به جنازه ها دسترسی پیدا می نمایند، ده ها تن از آنها همراه با خانواده های قربانیان با حمل جنازه ها از غزنی به طرف کابل حرکت نموده تا با راه اندازی تظاهرات وسیع و گسترده نفرت و انزجار شان را در برابر پوشالی ترین، فرسوده ترین و ناکارا ترین دولت مستعمره و مستبد ابراز نمایند. بالاخره شام روز سه شنبه صد ها تن از افشار مختلف کشور در غرب کابل پذیرای حاملان پیکر های خون آلود شکرپیه و همراهانش شدند و تا صبح روز چهارشنبه با روشن کردن شمع و دعا خوانی گرد تابوت های خون آلود در هوای بارانی و در فضای باز حلقه زدند و رأس ساعت ۷ صبح با تجمع هزاران تن از توده های درد دیده و خشگمین با پای پیاده و حمل پیکر های خونین شهداء از غرب کابل به طرف چهار راهی پشتونستان حرکت نمودند.

تظاهر کننده های خشمگین با شعار های «ارگ ارگ مرگ مرگ»، «اشرف غنی عبدالله استعفاء، استعفاء»، «مرگ بر عبدالله»، «مرگ بر اشرف غنی»، «طالب جنایت می کند، ارگ حمایت می کند»، «مرگ بر داعش» به وضوح قدرت و هیبت شان را نشان دادند و این بیانگر نیروی بیکران توده های میلیونی بود که اگر متحد شوند می توانند مستحکم ترین کاخ های استعمار و استبداد را ویران نمایند.

چیزی که امروز بیشتر از هر موضوع دیگری جلب توجه می کرد، شعار های «مرگ بر محقق»، «مرگ بر سرور دانش» و «مرگ بر خلیلی» بود که از گلوی هزاران خلق اسیر و در بند هزاره بلند می شد، شعار هائی که در چهار دهه اخیر کمتر از گلوی خلق هزاره علیه تنظیم های جهادی هزاره بلند شده است.

محقق این جنایتکار و زنباره جهادی وقتی «مرگ بر محقق» را برای اولین بار از گلوی خلق هزاره شنید، تازه متوجه شده که توده های میلیونی خلق قهرمان هزاره دست رد بر سینه او، خلیلی، دانش و سایر رهبران تنظیم های جهادی هزاره زده و بیشتر از این تحمل وحشت، دهشت، جنایت، قتل و کشتار تنظیم های جهادی هزاره، دولت پوشالی، داعشی ها و طالبان جنایتکار و مزدور را ندارند و باید هر لحظه منتظر قیام همگانی، سراسری و انتقام باشند.